

hvem disse kunne erholde personlig Vejledning i forefaldende Tilfælde, alt selvfølgelig i Overensstemmelse med de Regler, der ville blive givne i den Instruks, som ifølge § 5 skal udfærdiges af Justitsministeren. Flertallet foreslaar endvidere, at indtil 8 af Betjentene, som i deres Gerning have lagt særlig Duelighed for Dagen, bør kunne forfremmes til Overbetjente, idet Udsigten til en saadan Forfremmelse antagelig vil virke ansporende til Iver og Nidkærhed i Tjenesten. — Et saadant Statspoliti vil efter Flertallets Mening kunne gøre god Fyldest og være tilstrækkeligt under den gældende Retsplejeordning. Gennem dets Virken vil samtidig indvindes Erfaringer, der ville kunne komme til Nytte, naar et større Politi bliver nødvendigt under den nye Retsplejeordning. Naar den højtærede Justitsminister derhos, hvad man har nogen Grund til at antage efter Udtalelser i Udvalget, vil gøre Skridt til at faa Amtmændene i disses Egenskab af overordnet Politimyndighed i deres respektive Amter til at tage sig noget mere af den udøvende Politivirksomhed, end det nu for Tiden som oftest er Tilfældet, vil dette sikkert meget bidrage til en tilfredsstillende Ordning.

Udvalgets Flertal foreslaar Betjentene lønnede med 1,800 Kr. aarlig, stigende hvert fjerde Aar med 150 Kr. indtil 2,400 Kr., de to Politiassistenter foreslaas lønnede med 2,400 Kr. aarlig, stigende hvert fjerde Aar med 300 Kr. indtil 3,600 Kr., og Overbetjentene lønnede med 2,000 Kr. aarlig, stigende hvert fjerde Aar med 250 Kr. aarlig indtil 3,000 Kr.

Lovforslagets Bestemmelse om, at det foreslaaede Statspoliti skal kunne forøges ved Finansloven, har Flertallet ikke kunnet tiltræde. Det vil her kunne komme til at dreje sig om en meget betydelig Forøgelse, som antagelig vil blive nødvendig ved den nye Retsplejelovs Ikrafttræden. — Landstinget har, som før nævnt, ment, at en betydelig større Politistyrke vil blive nødvendig — og Afgørelsen af saa væsentlig og stor en Forøgelse, som der i alt Fald vil kunne blive Spørgsmaal om, formener Flertallet bør ske ved almindelig Lov og ikke overlades til Bestemmelse paa Finansloven. Dette har netop Landstinget særlig Opfordring til at vaage nøje over som Følge af det Fortrin, Folketinget forfatningsmæssigt har til først at behandle Finanslovsforslaget. Bestemmelsen er formentlig indsat i Lovforslaget af Hensyn til, at den foreslaaede Ordning da vilde kunne anses for fyldestgørende ogsaa un-

der den nye Retspleje og dermed opfylde en af de Betingelser, der ere stillede for Lovens Ikrafttræden. Men Flertallet mener, at det ikke vil være rigtigt at lade den nye Retsplejelov træde i Kraft, saa længe Statens Finanser ere i en saa uheldig Forfatning, som de for Tiden ere, og som blev fremdraget og paavist under Finanslovsforslagets Behandling for faa Dage siden her i Tinget. Først Statens Finanser i fuld Orden, inden der vedtages nye Udgifter af større Betydning, det er den Opfattelse, Udvalgets Flertal har. Retsplejereformens Ikrafttræden er vel ønskelig, og jeg antager, at man overvejende har den Opfattelse, men den er efter Flertallets Mening ikke i den Grad nødvendig, at det er forsvarligt at paadrage Landet altfor tunge Byrder for at faa den. Spørgsmaalet bliver her ligesom i alle lignende Tilfælde, hvor det drejer sig om store Statsudgifter: Have vi Raad dertil uden at forsømme andre vigtige eller lige saa vigtige Opgaver? Hvor meget Udgifterne ved Retsreformens Gennemførelse vilde blive for Statskassen aarlig foruden een Gang for alle, foreligger der ikke nogen Opgivelse om fra den højtærede nuværende Justitsminister. Ifølge den forrige Justitsministers Opgivende ville de løbe meget højt op, han anslog dem til ca. 3 Mill. Kr. aarlig foruden 5,400,000 Kr. een Gang for alle, saaledes som det fremgaar af hans Udtalelser i Landstinget forrige Aar, der findes i Tidenden Sp. 1440—41. Men selv om disse Beløb maatte kunne reduceres og reduceres betydeligt, hvad jeg ved, at den højtærede nuværende Justitsminister mener, vil det alligevel komme til at dreje sig om store Beløb, og under de forhaandenværende Forhold finder Udvalgets Flertal ikke, at der fra Rigsdagens Side er Føje til at gøre Skridt til Retsplejereformens Ikrafttræden ved Vedtagelse af de tre Supplementslove eller en af dem, som der her er Spørgsmaal om.

Naar Lovforslaget indeholder Bestemmelse om, at en Del af Udgifterne ved det foreslaaede Statspoliti blandt andet tilvejebringes ved at paalægge de Brandforsikringsselskaber her i Landet, som drive Virksomhed med Forsikring af fast Ejendom og Løsøre udenfor København og Frederiksberg, en Afgift af $\frac{1}{100}$ pro Mille af Forsikringsbeløbet under Hensyn til, at Selskaberne have en særlig Interesse i et godt Politi, som antages at ville bidrage til at formindske Antallet af Ildebrande paa Landet, da finder Udval-